

விடியல்:

விடியலே,
நான் உணக்காக காத்திருக்கிறேன்.
நீ என்னை போவாளா விவசாயிக்கு-
நண்பன்.

ஆனால், உன்னையும் சிலர்-
எகிரியாக காண்பார்.

புன்னிக்கும் உகவாக சில,
மாம்பிண்டங்கள்.

நீயே சஞ்சுடப்பின் அடையாளம்.

என்றால் உன் கும்பி-இரவு-

எங்களின் உழைப்பிக்கு,

முடிவு கருபவன்.

நீ எங்கள் உழைப்பிக்கு,

உயிர் கருகிராய்.

நீயும் உன் கும்பியும் என்,

நண்பர்கள் சூன்.

என்றால்,

சில பூர்கள்-உன்னை அவர்களின்,

எகிரியாக மாற்றினார்.

காலத்தின் பூங்கள் சூனை நிங்கள்.

நீயும், அகுவால்-உன் கும்பியும் கேவை-

இவ்வலகில் மனித வாழ்வைக்கு.

உன் வரவினை, பழவைகள்-

எங்களின் மண்மையான

கிசையில் தெளிவிக்கின்றனர்.

உயவர்கள்-நாங்கள்-

வயவாக்கு செல்வது,

நீ வரும்போது.

வேலைக்கும் போகாமல், நிக்கும்

மனிதர்களுக்கு தெரியாது-

நீ இருந்தால் வேலைக்கு வரவில்லை மென்றால்,

அக்து நொடி லகில்,
சொவர்கள் இல்லை ஂண்லு.

"நூணை" ஂண்லு ஁ரு நூன்,

சொவர்களின் மனகில் சூட இல்லை.

சுப்படியிருப்பவர்கள் ஁டர்கள் சூணை.....

ஂண்லூல்,

இண்லும் ஁ருசில மனிதர்கள்,

஁ன் தும்பியை- இரவினை-

எகிரியாக சூணுகிண்லூன்.

சொவர்களும்,

஁ரு கரகூகில் ஁டர்கள் சூணை....

சொவர்கள், இரூட்டினை வெருக்கிண்லூன்

விடியலை, ஁னக்கு நெறியுமா....

சிறியகிதூன் மின்மினிபூச்சி சூட,

சூண்னூல் முடியும் சிளவிக்கு,

இரூட்டினை, சூன் வெளிச்சம் நெண்ண்

கூக்கிண்லுகு.

சூணூல்,

இவ்வுளவு பெரிய மனிதர்கள்,.....

சூளு அகிவு நெண்ண்ட மனிதன்....

நூணையை வெருப்பவர்களும்,

இண்லினை மருப்பவர்களும்,

஁டர்கள் சூன்....

விடியலை, ஁ன்னை பலரும்,

பல பெயர்களில் சினைக்கிண்லூன்.

சூணூல்,

஁னக்கு ஁கிசுகுமான ஁ரே பெயர்-

விடியல்.

஁ன் நெறியுமா...?

நீ, மனிதனின்,

஁ரு சூினகூகை சூவக்குகிளாய்.

ஆடு நூளில்,
உலகின் அழகினை,
நீ முடிவெடுக்கிறாய்.
அது வெயிலாகலாம்,
மையாகலாம், ஏன் பனி கூட
உணால்,
அந்த முடிவு உன்னுடையதுதானே...
அதனால், நீ,
ஆடு தினமே எப்படியிருக்க -
வேண்டுமென்று முடிவெடுக்கிறாய்.
நீ அந்த தினத்தை,
நல்லதாக்கலாம், மோசபடுத்தலாம்
நாம் நல்லதிற்கு ஆரம்பம், சூழ்ப்பது,
காலையில் தானே.
நீ அந்த தினத்தை,
நல்லதாக மாற்றினால்,
நீ தானே விடியல்.....
அதனால்,
உனக்கு உசிர்மான பெயர்-
மாற்றுக்தின் அடையாளம்-
விடியல்.